

DOMOVINA

Upravništvo »Domovine« v Ljubljani — Knafljeva ulica 5
Uredništvo »Domovine« — Knafljeva ulica številka 5/II,
telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrletno 9 din, polletno 18 din,
celoletno 36 din; za inozemstvo razen Amerike: četrletno
12 din, polletno 24 din, celoletno 48 din. Amerika letno 1 dolar.
Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

V borbi proti zastrupljevalcu alkoholu

Pripravljalni odbor Lige proti alkoholizmu je priredil s sodelovanjem Higienskega zavoda v Ljubljani od 28. maja do 4. junija treznostni teden. Namen treznostnega tedna je, zbuditi zanimanje v slovenski javnosti za borbo proti alkoholizmu v naši ožji domovini. V okviru treznostnega tedna se vrše predavanja po vsej banovini o pomenu treznostnega gibanja za Slovence. Pripravljalni odbor za Ligo proti alkoholizmu je izdal pred otvoritvijo treznostnega tedna nastopni razglas slovenski javnosti:

»Stoletja in stoletja se že borimo za svoj obstanek. Borba na gospodarskem, socialnem, prosvetnem in političnem področju je bila zelo težavna in je zahtevala mnogo žrtev. Toda bolj kakor kdajkoli prej bi se moralo danes slovensko ljudstvo zavedati svojih velikih nalog in dolžnosti, ki jih ima nasproti sebi in svojim potomcem. Bolj kakor kdajkoli bi se morali Slovenci danes zavedati, da nam je kot malemu visoko kulturnemu jugoslovenskemu narodu zagotovljena bodočnost samo v primeru, če bomo znali varovati to, kar smo si priborili, in če bomo znali vzgojiti in pripraviti svoj rod tako, da bo krepko in neomajno stal na braniku svoje kulture.

Premnogi znaki kažejo, kako se pojavlja med slovenskim ljudstvom huda bolezen, ki postaja čedalje hujša. Ti znaki notranjega razkroja, ki so predrli ponekod že do korenin, terjajo, da se jim posveti vsa pozornost, da ne postanejo usodni. Temu niso krive samo današnje slabe socialne razmere, so še drugi vzroki, ki ogražajo naše duševno in telesno zdravje, našo moč in napredek. Čedalje bolj prihajamo do zaključka, da je bodočnost naroda najtesneje povezana z njegovo нравno krepkostjo. In kje so vzroki, da se ruši ta krepkost? Alkoholizem, ki ga nikakor ne smemo pojmovati samo kot pijanost, marveč kot vsesplošno zlo, ki mu je sam kot posredni ali neposredni spremljevalec, je prizadejal mnogo škode v našem gospodarstvu, mnogo je škodoval rasti naše narodne kulture in napravil mnogo socialnega gorja. Kjer ni treznosti, tam je beg iz življenja, kjer ni značajnosti, tam je omahljivost, kjer ni volje in moči, tam je obup.

Preveč puščamo Slovenci v nemar, da se razraščajo uničevalne sile alkoholizma, premalo si prizadevamo zavarovati se proti njemu in njegovim zlim posledicam. Premalo se zavedamo, da je alkoholno vprašanje za Slovence najbolj pereče vprašanje gospodarske, socialne, kulturne in prosvetne politike in da bi ga bilo treba kot tako reševati. Alkoholno vprašanje je zadeva vseh Slovencev in zato mora nasproti njemu zavzeti stališče ves narod.

Da se zbudi za to vprašanje prepotrebno zanimanje, je letos od 28. maja do 4. junija treznostni teden. Uverjeni smo, da se bo zbudilo prepotrebno zanimanje, uverjeni pa smo tudi, da bo vsak posameznik storil svojo dolžnost.

Bodimo trezni in delujmo za treznost povsod. Pomagajmo tistim, ki imajo slabo voljo, da se opomorejo. Starši, vzgajajte otroke v tem duhu in jih navajajte k vzdržnosti.

Pristopajte v treznostna društva in jih podpirajte.

Pod razglasom je podpisano častno predsedstvo, ki ga poleg g. bana in drugih vodilnih osebnosti našega javnega življenja sestavljajo tudi prosvetna in druga društva. Gibanje proti zastrupljevalcu alkoholu, ki je pri nas na Slovenskem storil že toliko zla, je le pozdraviti. V to gibanje je pa treba vpreči še več društev, kakor jih je navedeno v častnem predsedstvu. Zlasti bi se morali tega dela lotiti učiteljstvo, duhovščina in drugi izobraženci na deželi. Ne smemo ostati tudi samo pri treznostnem tednu in ustanovitvi protialkoholnih društev, ki potem drem-

Kaj je s skrajšanjem delovnega časa v rudnikih

V dvorani Delavskega doma v Trbovljah je bil te dni shod rudarskega delavstva, ki ga je sklicala Zveza rudarjev Jugoslavije. Shodu je predsedoval g. Murn in podal besedo osrednjemu tajniku zveze g. Arhu iz Zagorja. Govornik je poročal o posvetu Mednarodnega urada dela v Ženevi, ki se je bavil z znižanjem delovnega časa v rudništvu. Govornik se je bil udeležil tega posveta kot odposlanec jugoslovenskega delavstva. Iz izvajanja povzemamo:

Rudarsko delavstvo naj ne pričakuje, da bo že jutri skrajšan delovni čas v rudniški industriji. Mnogo bo še treba truda, preden se odpor premaga. Kot najmočnejše rudarsko strokovno društvo v državi je Zveza rudarjev Jugoslavije imela na posvetu v Ženevi pet odposlancev, ki so zastopali koristi jugoslovenskega rudarskega delavstva. Francoski in angleški delodajalski odposlanci so vljudno pojasnjevali težkoče, ki bi utegnile nastati

za njihovo industrijo z znižanjem delovnega časa. Nismo pa se mogli načuditi, je izvajal govornik, postopanju jugoslovenskega delodajalskega odposlanca, ki je slikal razmere v našem rudarstvu tako, da so se mu smejali celo Angleži in Francozi, ki so očitno dobro poučeni o položaju rudniške industrije v naši državi.

Na posvetu je bil z dvotretjinsko večino sprejet sklep, da se skliče prihodnje leto v Ženevi ponoven posvet, ki naj odobri dogovor o znižanju delovnega časa v rudniški industriji vseh držav, ki so članice mednarodnega urada za delo v Ženevi. Če bo ta dogovor sprejet, kar je dokaj verjetno glede na trenutni položaj v svetovni premogovni industriji, potem se utegne v naši rudniški industriji znižati delovni čas na 44 urni delovni teden, kar pomeni zaenkrat ugoden napredek. To bo pa šele čez dve ali tri leta, ko bo dogovor sprejet in od vlad odobren.

Koliko pripadnikov imajo posamezne vere pri nas

Zdaj je v Jugoslaviji okoli 15 milijonov ljudi, a po štetju l. 1931 jih je bilo 13.934.033 in od tega leta je znano tudi številčno razmerje verstev. Pravoslavnih vernikov je bilo 6.785.501 (48.77%), pripadnikov rimsko-katoliške vere 5.217.847 (37.35%), muslimanov 1.561.166 (11.20%), ostalih vernikov 369.524 (2.65%).

Katoličani so imeli večino v treh banovinah, in sicer v dravski, kjer jih je bilo 1.107.155 (96.76%), v savski, kjer jih je bilo 2.122.631 (78.49%), v primorski, kjer jih je bilo 696.496 (76.80%). Dalje je katoličanov: v donavski banovini 774.691 (32.45%), v vrbaski banovini 172.787 (16.66%), v drinski banovini 169.613 (11.05%), v zetski banovini 92.165 (9.96%), v vardarski banovini 18.472 (1.15%), v moravski banovini 11.061 (0.77%).

Pravoslavna vera ima večino v šestih ba-

novinah, in sicer: v moravski, kjer jih je bilo 1.364.490 (95.05%), v vardarski, kjer jih je bilo 1.046.039 (66.45%), v drinski, kjer jih je bilo 992.924 (64.70%), v donavski 1.393.269 (58.36%), v vrbaski 600.529 (57.89%), v zetski 516.490 (55.81%). Dalje je bilo pravoslavnih: v savski banovini 517.191 (19.20%), v primorski banovini 138.375 (15.35%), v dravski 6745 (0.59%).

Grških katolikov je v naši državi 44.608, starokatolikov 7273, protestantov: nemških 113.218, slovaških 62.061.

Židje se delijo na žide sefardske vere, katerih je 26.168, na žide askenaske vere 39.010 in na žide ortodoksne vere 3227; skupaj je torej židov 68.405. Večina židov je v donavski banovini. V dravski banovini je po štetju leta 1931. vsega 820 židov, od teh v Ljub-

Ljanj z okolico 97, v Mariboru z okolico 101, v okraju Murski Soboti 269, v okrajih Lendavi 207, Ptuju 42, Celju 34, Kranju 16, Ljubotomeru 15, Slovenjgradcu 9, Brežicah 9,

Smarju 6, Radovljici 5, Laškem 3, Dravogradu 2, Novem mestu 2, Črnomlju 1, Kamniku in Litiji po 1, a v ostalih slovenskih okrajih ni nobenega žida.

Stanje vinogradov je precej ugodno

Letošnje mrzlo vreme s slano v aprilu in začetku maja je napravilo na prvi pogled hudo škodo tudi v vinogradih. Kakor pa zdaj prihajajo vesti iz Slovenskih goric, Bizeljskega, Dolenjskega in drugih vinarskih okolišev, škoda ni tako huda. Delno so trpeli vinogradi v nižinah, največ pa oni na visokih legah, ki so odprte proti severu. V najbolj prizade-

atih vinogradih znaša škoda do 20 odstotkov pričakovanega pridelka. Drugod je manjša. V vinogradih, ki niso izpostavljeni severnim vetrovom, pa je sploh ni.

V splošnem kažejo vinogradi dobro in tudi nastavek je povsod dober, tako da lahko zaenkrat pričakujemo ugodno letino.

Smotri Zveze kmečkih fantov in deklet

Na drugi redni seji odbora Zveze kmečkih fantov in deklet iz Ljubljane je bila sprejeta tale resolucija:

»V prepričanju, da izpoveduje mnenje celotnega članstva, se čuti glavni odbor Zveze kmečkih fantov in deklet glede na položaj, ki je nastal po nedavnih mednarodnih dogodkih, dolžnega ugotoviti:

1. da je bil vselej in povsod najvišji namen in smoter vsega kulturno-prosvetnega dela Zveze kmečkih fantov in deklet, vzgojiti novo generacijo slovenske kmečke mladine v svobodoljubju ter stanovski, narodni in državljanski zavesti;

2. da je potrebno krepiti slovensko narodno zavest in čut pripadnosti k narodnostnemu sklopu Jugoslavije, da vzrase novo pokolenje slovenskega kmeta, neodvisno od vsakega tujega vpliva, optimistično in zavedajoče se odgovornosti za narodno bodočnost in državno samostojnost;

3. da je potrebna združitev vseh narodnih sil, ki naj se izraža v čim tesnejšem sodelovanju vseh slovenskih društev v narodno obrambne svrhe, ki naj — pridržaje si tudi v naprej posebnost svojih pogledov — v skupnem delu in manifestacijah prikažejo enot-

nost narodne volje povsod in v vseh vprašanjih, ki se tičejo narodnega in državnega obstoja in svobode;

4. da je za dosego socialnih smotrov slovenskega kmetstva in za zagotovljenje svobode kmečkega doma in njegovega napred-

NE ZAMUDITE!

Prodaja blaga po zelo
nizkih cenah.

Celje, Glavni trg 17.

Podružnica Stermeck,
prej Určova trgovina.

ka, ki je osnova narodne neodvisnosti, pripravljena sodelovati z vsemi ustreznimi stanovskimi ustanovami slovenskega kmeta in tako krepiti zahteve kmečkega ljudstva, ki terjajo glede na tujo podtalno propagando nujne rešitve.

V trdnem prepričanju, da more le složno delo vseh plasti naroda zagotoviti njegov obstoj in napredek, dajemo to resolucijo v javnost.

Gospodarstvo

Tedenski tržni pregled

GOVED. Na mariborskem sejmu so se trgovali za kg žive teže: debeli volji po 4.60 do 5.75, poldebili po 3.50 do 4.60, plemenski po 5.75 do 6, biki za klanje po 3.75 do 5, klavne krave debele po 4.50 do 5.25, plemenske krave po 3.50 do 4.50, krave za klobasarje po 2.75 do 3.50, molzne krave po 3.75 do 5, breje krave po 3.50 do 4.50, mlada živina po 4.60 do 6, teleta po 5.50 do 7.50 din. Volovsko meso I. je bilo po 10 do 12, II. po 8 do 10, meso bikov, krav in telic po 6 do 12, telečje meso I. po 10 do 14, II. po 8 do 10, svinjsko meso sveže po 10 do 14 din za kg.

KROMPIR. Na ljubljanskem trgu je bil prejšnji teden stari krompir na drobno po 1.50, novi iz Gorice in Dalmacije pa po 3 do 6 din. Cena staremu krompirju na debelo je bila po 1.25 do 1.40 din za kg.

LES. V trgovini z lesom vlada precejšnje mrtvilo. Zaloge so vsepovsod precejšnje. Izvoz malenkosten. Cene se v Sloveniji gibljejo povprečno takole: tesani les 170 do 210, smrekovi hlodi 130 do 160, borovi hlodi 140 do 180, macesnovi hlodi 250 do 330, trda drva 59 do 79, smrekov rezani les 310 do 370 din za kubični meter.

Sejmi

6. junija: Murska Soba (samo živalski), Ormož, Zagorje ob Savi, Breg pri Ptuju, Poljčane;
7. junija: Bušča vas, Laško, Loče pri Poljčanah, Marenberg, Metlika, Mozirja, Prelog, Pristava (Sv. Ema), Radohova vas, Radovljica, Loški potok;
8. junija: Kapela pri Brežicah;
9. junija: Ig, Slivnica pri Celju, Škocijan pri Mokronogu, Pilštanj, Žužemberk.

BJÖRNSTJERNE BJÖRNSSON

10 DEKLE Z OSOJ

POSLOVENIL B. RIHTERSIO

»Da, prav rad,« je rekel, jih potrgal in jih ji prinesel. Toda zdaj ni več sedela v podstrešni sobici, kajti on je šel naravnost z vrta k njej. V istem trenutku pa je prišla tudi mati v sobo.

»Za božjo voljo, ne pusti tega grdega fanta z Jelkove rebri k sebi!« je vzkliknila mati, priskočila in mu zastavila pot.

On pa je le hotel priti k njej in potem sta se začela oba boriti.

»Mati, mati, saj mi je hotel le moje cvetice prinesiti!« je jadikovala Synnöve in jokala.

»Ne, to mu nič ne pomaga,« je vzkliknila mati in silila proti njemu.

In Synnöve je bila tako prestrašena, tako prestrašena, saj ni vedela, komu naj privoščijo mago; ne ona ne on ne sme biti premagani.

»Pazi na moje cvetice!« je vzkliknila, toda oba sta se tu borila, tako hudo in zagrizeno, da so lepe cvetice padale povsod po tleh.

Mati je stopala po njih in on tudi. Synnöve je jokala. Ko pa je Thorbjörn izpustil cvetice, je bil tako grd, tako grd! Njegovi lasje so postali dolgi in razmršeni; obraz strašno velik; divje so mu žarele oči, prsti pa so dobili kremplje in z njimi je zagrabil mater.

»Pazi, mati! Ali ne vidiš, da je nekdo drug?« — Pazi!« je zakričala in hotela materi pomagati, pa se ni mogla zganiti. Potem jo je nekdo za njo poklical, enkrat in potem še enkrat. Thorbjörn je iznenada planil iz sobe: mati za njim. Spet je začela klic.

»Da,« je rekla in se zbudila.

»Synnöve!« je klical nekdo.

»Da,« je ponovila in pogledala kvišku.

»Kje pa si?« je vprašal glas.

»Mati me kliče,« je pomislila Synnöve, vstala in šla k ograji pred stanom, kjer je čakala mati. V eni roki je držala košarico, z drugo pa si je zastirala oči in jo gledala.

»Kar tako ležiš na golih tleh!« je dejala mati.

»Tako zaspana sem postala,« je odgovorila Synnöve, »da sem malo legla. Pa sama ne vem, kdaj sem zaspala.«

»Glej, otrok, da tega nikoli več ne storis... Tu je nekaj zate v košarici; včeraj sem pekla, ker pojde oče na potovanje.«

Toda Synnöve je čutila, da mati ne prihaja le zaradi tega in si je mislila, da se ji ni kar tako o njej sanjalo.

Karen — tako je bilo materj ime — je bila, kakor smo že povedali, majhna, nežna ženska s svetlimi lasmi in zelo živimi očmi. Malo se je smehljala, če je govorila, toda le takrat, kadar je govorila s tujimi ljudmi. Črte njenega obraza so počasi postale nekoliko ostre; hitra je bila v svojih gibih in zmerom je imela kakšno delo.

Synnöve se ji je zahvalila za prinešeno, vzela prtič s košarice in pogledala, kaj je pod njim.

»Pa tegale ne pozabi,« ji je rekla mati. »Opazila sem, da vedra niso pomita. Najprej moraš svoje delo opraviti, otrok, potem šele misli na počitek.«

»Saj se mi je to danes prvič primerilo.«

»Pojdi zdaj, pa ti bom pomagala, ker sem pač že tu,« je rekla mati in si izpodrecala krilo. »Navaditi se moraš reda, če si pod mojim nadzorstvom ali pa ne.«

Šla je najprej v kamro, kjer so hranili mleko, Synnöve pa počasi za njo. Zbrali sta posodje in ga pomili. Mati je pregledala ves stan in videla, da je lepo opravljen, toda vlic temu ji je neprestano dajala nasvete in migljaje. Tako so tekle ure. Med delom je pripovedovala Synnövi, koliko opravkov je imela, preden je spravila očeta na pot. Potem je vprašala Synnövo, ali se zvečer kdaj spomni, da vzame božjo knjigo v roke, preden gre spat: »Tega pamreč ne smeš nikoli pozabiti,« ji je rekla, »drugače ti bo drugi dan delo slabo šlo od rok.«

Ko je bilo potem vse opravljeno, sta šli na pašnik in počakali, da so se krave vrnile. Čez nekaj časa je mati vprašala po Ingridi — ali se ne bo vrnila v rovt? Synnöve o tem ni vedela nič več kakor mati sama. »Da, takšni so zdaj ljudje,« je rekla mati in Synnöve je dobro razumela, da za temi besedami ni mislila Ingridi. Rača bi bila obrnila pogovor drugam; pa se ni upala.

»Kdor ne nosi boga v srcu, ga bog sam poišče, in sicer takrat, ko ga najmanj pričakuje,« je rekla mati.

Synnöve je molčala.

»Da, zmerom sem pravila, da iz fanta ne bo nič prida... Da se tako vede... fej!«

Obe sta gledali v dolino — druga drugi pa sta se s pogledom ogibali.

»Ali si slišala, kako je z njim?« je vprašala mati in zdaj hitro pogledala hčer.

»Ne,« je povedala Synnöve.

Vrednost denarja

Na naših borzah smo dobili 31. maja v devizah (s prišteto premijo):

- 1 holandski goldinar za 24.15 do 24.30 din;
  - 1 nemško marko za 17.54 do 17.68 din;
  - 1 angleški funt za 216.21 do 218.27 din;
  - 1 ameriški dolar za 43.40 do 43.76 din;
  - 100 francoskih frankov za 121.17 do 122.61 dinarjev;
  - 100 češkoslovaških kron za 151.88 do 152.99 din;
  - 100 italijanskih lir za 229.05 do 232.13 din.
- Vojna škoda se je trgovala v Zagrebu po 483 din. Avstrijski šilingi so bili v ljubljanskem zasebnem kliringu po 8.55, nemški klinški čeki pa po 14.50 din.

Drobne vesti

= Gradnja tvornice za celulozo v Krškem. G. Fran Bonač, industrijec v Ljubljani, je zaprosil za obrtno odobritev in gradbeno dovoljenje za gradnjo tvornice za nebeljeno in beljeno celulozo v Vidmu pri Krškem. Banske uprava je odredila o tem načrtu komisij-ski ogled in obravnavo na dan 9. junija. Ob tako majhni podjetnosti v naši državi je pač le pozdraviti, če se zdaj pa zdaj pojavi kdo, ki stopi iz tega žalostnega mrtvila in pomaga manjšati nezaposlenost.

Politični pregled

Preteklo nedeljo je

imel občinske volitve drugi del češkoslovaških občin, ki so potekle čisto mirno.

Le v nekem obmejnem nemškem kraju so se sprli nemški nacionalisti (henleinovci) in nemški socialni demokrati. V čeških občinah je dobila večino vladna koalicija, predvsem češkoslovaški narodni socialisti in češkoslovaški agrarci. V slovaških občinah pa ima večino Hlinkova stranka. V nemških občinah je seveda zmagal Henlein, vendar ne s tako večino, kakor so nemški nacionalisti pričakovali. Povprečno je razmerje glasov podobno razmerju prvega dela občin, ki so imele volitve predzadnjo nedeljo.

Napetost med Češkoslovaško in Nemčijo obstoji še zmerom, dasi se opaža popuščanje.

Evropski glasovi, ki se postavljajo za Češkoslovaško, so čedalje češči.

»Pravijo, da je precej hudo,« je nadaljevala mati.

Synnöve je čutila, kako jo je nekaj v prsih stisnilo.

»Ali je nevarno?« je vprašala.

»Da... dobil je z nožem sunek v stran... in potem ima še druge rane.«

Synnövi je udarila kri v obraz — hitro se je obrnila, da mati ne bi tega opazila.

»No, morda pa ne bo nič hudega,« je rekla tako mirno, kolikor je mogla. Toda mati je opazila, kako se ji dvigajo prsa in ji upadajo, in zato je odvrnila: »Ne, prav nevarno res ni.«

Tedaj je začela Synnöve slutiti, da se je moralo pripetiti nekaj strašnega.

»Ali leži?« je rekla.

»Da, seveda, leži. Žalostno je to, — za starše, ki so tako pošteni ljudje! Dobro so ga pa tudi vzgajali, da bog njegovega greha ne bo prišteval tudi njim.«

Synnöve je zdaj prišla v tako zadrego, da si kar ni vedela pomagati. Mati je nadaljevala:

»Zdaj se vidi, kako dobro je bilo, da se ni nihče nanj navezal. Dobri bog vselej vse prav obrne.«

Synnöve se je lotevala omotica in zdelo se ji je, da bo omahnila po hribu navzdol.

»Da, zmerom sem pravila očetu: Bog naju varuj, sem mu pravila, samo to hčer imava in paziti morava nanjo. Tvoj oče je nekoliko premehekga srca, čeprav je drugače tako dober človek. Zato pa je prav, da poslušava svete, ki jih dobiva, in se zna potem prav obrniti.«

Ko pa je Synnöve pomislila na svojega očeta in se spomnila, kako dober je bil zme-

Zadnje dni je zbudil veliko pozornost članek bivšega francoskega ministrskega predsednika Flandina v »Petit Parisien«, ki naglašala, da gre v češkoslovaški zadevi za evropsko ravnotežje. Anglija in Francija sta po Flandinovem mnenju na obstoju Češkoslovaške prav tako interesirani kakor Češkoslovaška sama. Ta izjava pove, da se je tudi Flandin, ki je zagovarjal svoječasno drugačno zunanjo politiko Francije, postavil v vrsto češkoslovaških zagovornikov.

Varšavsko časopisje je objavilo vest,

da zadnje dni francoski in ruski generalni štab stalno preučujeta vprašanja v zvezi z izvajanjem pogodb, ki jih imata obe državi s Češkoslovaško.

Kakor je znano, sta se obe državi svoječasno s pogodbami obvezali pomagati Češkoslovaški v primeru napada. Iz Rusije prihajajo izjave, da bo Rusija v primeru potrebe točno izvršila svoje obveznosti nasproti Češkoslovaški.

Iz Prage poročajo,

da so se pogajanja med češkoslovaško vlado in zastopniki Nemcev v Češkoslovaški spet prekinila.

Pariški »Matin« je razpravljal te dni o predlogih češkoslovaške vlade za ureditev vprašanj, ki se tičejo Nemcev v Češkoslovaški. List navaja, da vsebujejo predlogi v glavnem nastopne štiri točke: 1. Na področju, kjer so sudetski Nemci v večini, se uvede nemščina poleg češčine kot službeni jezik v uradih. 2. Nemcem se prizna nadzorstvo nad vsemi šolskimi in prosvetnimi ustanovami v sudetskonemških krajih. 3. V Sudetih se razpišejo nove občinske volitve, da se bodo mogli sudetski Nemci po svoje urediti. 4. V državne urade se sprejmejo nemški uradniki v ustreznem številu.

Na španskih bojiščih se vojna sreča menjuje.

Na katalonskem bojišču se prešli republikanci v ofenzivo, na teruelskem pa napredujejo frankovci

Po izvajanjih pariškega »Tempsa« je španska državljanska vojna zahtevala doslej že nad 1.200.000 smrtnih žrtev. »Tempsa« poziva državnik, naj spričo teh številčk store vse, da se bratomornemu vojskovanju napravi konec. Reuter poroča, da frankovci kljub protestom vsega prosvetljenega sveta napadajo z leta-

rom z njo, se je morala še huje boriti s solzami. In to pot jih ni mogla zadržati. Udrle so se ji po licih.

»Jokaš?« je vprašala mati in pogledala proti njej — toda v obraz ji ni mogla videti.

»Da... na očeta mislim, in zato...« in tedaj se je začela prav topiti v solzah.

»Kaj ti pa je, ljubi otrok?«

»Oh, ne vem... kar naenkrat me je tako prevzelo... Če bi se mu na potovanju kaj primerilo,« je zahtela Synnöve.

»Kako le moreš tako govoriti!« je dejala mati. »Kaj pa bi se mu moglo primeriti?... Saj je pot do mesta čisto lepa in prav nič nevarna ni...«

»Da, pa samo pomisli... kako... kako se je z onim drugim zgodilo!«

»Da!... Toda tvoj oče, se mi zdi, se ne zaganja kakor besen v druge. Zdrav se bo vrnil — če bog ne bo svoje roke od njega umaknil.«

Toda solze, ki se kar niso hotele ustaviti, so dajale materi marsikaj misliti. In iznenada je rekla:

»Na tem svetu je dosti reči, ki jih človek le s težavo prenaša, toda takrat se mora vselej potolažiti z mislijo, da bi moglo biti še dosti huje.«

»O, to je pa žalostna tolažba,« je dejala Synnöve in še bridkeje zajokala.

Mati, ki ni imela toliko poguma, da bi bila rekla vse to, kar ji je ležalo na srcu, je odgovorila:

»Bog sam vodi marsikaj tako, da se dobro vidi njegov namen, tudi tu je bilo tako.«

Po teh besedah je vstala, kajti na višavah so začele mukati krave, zvonci so se oglasili, pastirčki so zganjali živino in jo za-

»Komaj nova, pa že vsa preplezana. Kako je to mogoče?« Slabo milo zahteva veliko mencanja in mogoče še krtačenja, predno količkaj opere. Zato je koristno, da peremo redno in dosledno le z zanesljivo dobrim terpentinovim milom Zlatorog, ki pere čisto, hitro in temeljito, pa pri tem varuje drago perilo.

TERPENTINOVNO MILO
Zlatorog

li nezaščiteni mesta in pobijajo civilno prebivalstvo. V torek dopoldne so frankovska letala z brezobzirno sirovostjo bombardirala mesto Granojo in pobila nad 500 ljudi, po večini žensk in otrok. Število ranjenih pa znaša 300.

Iz Hankova poročajo,

da so Kitajci obkolili tri japonske polke, ki so se pod vodstvom generala Dojhare utrdili v bližini Langfenga.

Dojhara pričakuje zdaj, da mu bodo prišle na pomoč nove japonske čete. Njegov položaj je obupen, ker Kitajci od vseh strani pritiskajo vanj. Najbrž se bodo morali vsi trije polki v najkrajšem času vdati. Pri nedavnem japonskem letalskem napadu na Hankov so

rogove vlekli v čredo. Počasi se je čreda pripodila v dolino. Živina je bila sita in mirna.

Mati je nekaj časa počakala, potem pa je vstala še Synnöve in šli sta kvišku. Toda Synnöve je hodila zelo počasi.

Karen z Osoj je imela zdaj dovolj dela s pozdravljanjem črede. Krava za kravo je prišla. Vsaka jo je spoznala in ji od veselja zamukala. Gladila jih je, se pogovarjala z njimi in vesela je bila, ko je videla, kako so vse dobro rejene.

»O, da,« je rekla, »gospod ne zapusti tistega, ki njega ne pozabi.«

Pomagala je Synnövi segnati živino v stajo, kajti pri Synnövi je šlo danes vse zelo počasi. Mati zaradi tega ni nič rekla, ampak ji je še pomagala pri molži, čeprav se je zaradi tega dalje časa zamudila, kakor pa je hotela. Ko pa je bilo mleko že precejeno, se je mati pripravila za odhod in Synnöve jo je hotela kos poti spremiti.

»Ne, ne!« se je branila mati. »Vidim, da si utrujena in miru potrebna.« In potem je vzela prazno košaro, ji dala roko ter ji ostro pogledala v oči: »Kmalu pridem spet, da bom videla, kako se ti godi... Drži se naše hiše in ne misli na druge.«

Komaj ji je mati izginila izpred oči, je že začela premišljati, kako bi najhitreje poslala pošto na Jelkovo reber. Poklicala je Thorbjörnovega brata, da bi njega poslala v dolino. Ko pa je prišel, se mu ni upala zaupati svoje skrivnosti in je zato samo rekla: »Nič ni bilo... Potem je pomislila, kako bi bilo, če bi šla sama. Morala je zvedeti resnico in ni bilo lepo, da ji Ingrid ni poslala nobene vesti. Noč je bila jasna in lepa, Jelkova reber pa tudi ni bila daleč, ko je šlo za tako reč.

Domače novosti

* Vesele binkoštno praznike želi uredništvousem prijateljem in prijateljicam „Domovine“!

* **Invalidski zakon je gotov.** Kakor poročajo iz Beograda, je posebni odbor, ki je imel pod vodstvom upokojenega armijskega generala Terzića nalogo izdelati načrt novega invalidskega zakona, svoje delo dovršil. Izročil je svoj izdelek ministru za socialno politiko. O načrtu novega invalidskega zakona bodo razpravljali najprej na sejah vlade, nato pa bo predložen narodnemu predstavništvu.

* **Rojaki iz Cerčna** bodo imeli tudi letos na binkoštno nedeljo popoldne svoj vsakoletni sestanek na običajnem kraju. Na to se opozarjajo posebno oni, ki bi morda zaradi pomanjkljivih naslovov ne dobili posebnih vabil. Pridite vsil!

* **Pismo iz Kamendina.** Pišejo nam: Delamo kot sezonski delavci v Bački na ekonomiji Kamendinu. Zadovoljni smo, da imamo zaslužek na domači jugoslovnski zemlji in da nam ni treba v Nemčijo in Francijo, kakor je moralo to storiti mnogo naših ožjih rojakov. Tukaj nas je 120 delavcev in delavk iz našega milega Prekmurja okoli Gornjih Petrovcev in Gornje Lendave. Delo ni težko. Vsako jutro, ko vzhaja zlato solnce, gremo z vedrim čelom ob prepevanju lepih prekmurških pesmi na delo, a zvečer se spet med prepevanjem vračamo. Med nami je tudi več naročnikov »Domovine«, ki nam prinaša vesti iz našega lepega Prekmurja in vse Slovenije. Po narodnosti smo vsi Prekmurci tu enaki, a po veri se ločimo v evangeličane in rimske katolike. Kljub temu pa držimo skupaj. Hrano imamo dosti dobro. Pozdravljamo vse bralce »Domovine«, sorodnike in prijatelje in vse prekmurske fante in dekleta ter jim želimo vesele binkoštno praznike. Bolek Aleksander, Horvat Janez, Lovenjak Vendel in Jožef (Neradnovec), Holcman Franc, Lajoš in Treza, Smodiš Karel in Gizela, Gomboc Ludvik, Časar Karel (Ženavlj), Kiselak Bela, Kular Josip, Zrim Jožef, Grah Jožefa, Kovač Ana (Gornji Slaveč), Bunderla Fana in Marija, Zrim Franc, Kular Erno (Kuzma), Lucu Lajoš, Franc in Karel

(Sulinci), Lang Karel (Večeslavci), Horvat Alojz (Moravec), Krpič Ludvik (Gornji Slaveč), Sušlek Stefan in Marija (Suhi vrh), Skaper Jožef (Dolič), Sinko Alojz in Marija (Cepinci), Zilavec Fana (Sulinci), Balaje Zoltan (Čikečka vas).

* **Po 22 letih se je vrnil iz Rusije.** Te dni se je pripeljal na Jesenice 45letni Bosanec Boško Dujanić. Prišel je iz Vladivostoka v Rusiji. Od leta 1915., ko je bil poklican k vojakom, pa doslej, ko se je vrnil v domovino, je preživel 23 trdih let daleč od svojega doma. Ujet je bil leta 1916. na ruskem bojišču. V Rusiji se je preživljal s čevljarstvom. Za potni list v Jugoslavijo je zaprosil leta 1931. Prej sploh ni smel nikamor pisati, tako da ni imel z domom nobenih zvez. Potni list mu je bil izdan šele letos. Dujanić je pripovedoval, da je v Rusiji še precej Bosancev in drugih bivših ujetnikov, ki živijo tam zelo trdo življenje.

* **Ze lepo število čitateljev »Domovine«** si je naročilo najnovejšo in najcenejšo slovensko knjigo »Črna vojna«. Seveda, saj je med nami še mnogo bivših trpinov iz svetovne vojne, ki tako radi obnavljajo spomine na ono strašno dobo. Prav posebno pa ta učinkovita knjiga opisuje znane judenburške dogodke, ko je bilo po prekem sodu ustreljenih šest naših vojakov. Oni, ki so knjigo že prečitali, vam bodo pač vsi potrili, da te knjige ne moreš prej odložiti, preden je ne prečitaš do kraja. Včasih pa ti zastane dih in v spominu ti trajno ostanejo mnogotere žalostne podobe iz svetovne morije. Zlasti tudi Slovenci, ki bivajo na tujem, se z naročilo pridno oglašajo. D. Ravljenova »Črna vojna« je prava ljudska knjiga, ki bi jo ob dvajsetletnici konca svetovne vojne moral prečitati prav vsak Slovenec. Cena je tako nizka, da jo zmore prav vsak ljubitelj lepega branja. Okusno kartonirana stane ta knjiga, ki obsega 120 strani, samo 10 din, v platno vezana pa le 15 din. Pišite na založbo »Cesta«, Ljubljana, Knaflejeva ulica 5. Prejeli boste položnico in po vplačilu takoj prejmete knjigo.

* **Promet s Solčavo spet omogočen.** Zadnja povodenj je močno poškodovala cesto, ki drži na Savinjski dolini v Logarjevo dolino. Zato

je okrajni cestni odbor moral cesto popraviti. Cesta je zdaj toliko urejena, da je spet mogoč promet do Solčave, v nadaljevanju proti Logarjevi dolini pa cesto še popravljajo.

* **Kras ima zdaj dovolj moče.** Deževje zadnjih dni je bilo za izsušeni Kras že zelo potrebno. Četudi zetev ne bo obilna in je trava še vedno redka, vendar je najhujše zlo odstranjeno. Ker sadje dobro obeta in so nastavki po vinogradih zadovoljivi, je vsaj nekaj upanja.

* **Nagrada za dvojčke.** Goriški prefekt je nakazal Andreju Pavlinu v Drežnici pri Kobaridu 600 lir, ker se je njegova družina pomnožila za zdrava dvojčka.

* **Pomladni velesjem v Ljubljani od 4. do 13. junija** bo že 43. razstavna prireditelj v Ljubljani. To pomeni 18 let razstavnotehničnega dela v službi gospodarskega in kulturnega napredka našega naroda. Splošni del velesjema bo obsegal vse panoge industrijske in obrtniške proizvodnje. Pohoštvo bo imelo posebno razstavo. Te razstave so že tako ukoreninjene, da jih pozna vsa Jugoslavija. Iz vseh krajev prihajajo kupci, da tukaj na podlagi razstavljenih garnitur izbirajo in naročajo po svojem okusu, in premoženjskih razmerah. Razstava avtomobilov, avtobusov in motornih koles bo zelo obilna. Zastopane bodo skoro vse svetovne marke in bo razstava obsegala nad 1500 kvadratnih metrov razstavnega prostora. Še pred leti smo bili navezani na uvoz tkanin. Zdaj že naše tvornice zadoščajo domači potrebi in je luksuz, kdor se oblači v tuje blago. Na letošnjem velesjemu bo naša tkaninska industrija pokazala, kako visoko se je že razvila. Vsakdo se bo mogel prepričati, da njeni izdelki kakovostno povsem dosežajo tuje, so pa bolj poceni in dajejo zaslužka našemu delavcu. Skoro prav vsakdo pri nas se zanima za reševanje našega cestnega vprašanja. Na letošnjem velesjemu bo Društvo za ceste s svojo razstavo »Cesto« pokazalo, kako daleč smo že v tem perečem vprašanju in kako bo z gradnjo naših cest. Zveza gospodinj v Ljubljani bo podala letos žensko domačo obrt. Ljubljanska tobačna tvornica pa ureja razstavo tobačnih izdelkov. Od tujih držav bo v zaokroženi celoti zastopana Francija z razstavo knjig, kozmetike in bižuterije. Vsak naj uredi svoje poslovno potovanje v Ljubljano tako, da bo to potovanje zvežal z ogledom velesjema, saj bo mogel že na velesjem-

ZLATA ZANKA

JAMES OLIVER CURWOOD

ROMAN

Filipu je močno tolklo srce. Cutil je skoro nepremagljivo željo, da bi svojega tovariša popadel za široke rame in izsiil govor iz njegovih nabuhlih ust. Filip je moral spet pomisliti na Pelletierja. Pelletier se je najbrž podobno smejal, ko je čakal svoj pogovor s smrtjo na vrata svoje kočje. Bram ni blazen. Bori se proti tistemu, kar je Pelletierja ubilo: popolno izključenje iz človeške družbe. Postava ga je obsodila v te muke, ker je bil umoril ljudi.

Bramovo obličje je bilo spet topo in negibno, ko je mignil Filipu, naj sede na sand. Bram sam je stopil na čelo tropi. Na ostru vzklike v eskimskem jeziku so volkovi potegnili.

Filipa je presenečala hitrost, s katero je gospodar volčje trope ubiral pot. Z nagnjenimi glavami in ramami je delal Bram orjaške korake, tako da ga je moglo vozilo dohajati le s stalno dirko. Nekaj minut se Filipov pogled ni mogel ločiti od Brama in sivih volčjih hrbtov. Kako so hrumeli v svoj prazni, mrtvi svet — čuden pogled. Silno sočutje je zgrabilo Filipa. Kako so mogle postave pognati človeka v bratstvo z zvermi in mu dati za dom pokrajino smrti!

Čez nekaj časa si je začel Filip ogledovati sani. Na njih je ležal zvitek medvedjih kož — Bramovih odej. Med njimi je bila koža belega medveda. Poleg kož so ležale gnjati severnega jelena, in tako blizu njega, da bi

ju lahko prijel, sta bila Bramov kolec in puška. Bila je stara, enocevna puška. Krepelce in puška sta kazala različno znamenja, da sta bila že pogosto rabljena. Krepelce je bilo iz brezovega lesa. Kjer ga je Bramova roka držala, je bil les gladek in temen kakor mahagoni. Udarni konec je bil na več mestih razcefran in je kazal sumljive temne madeže. Na saneh ni bilo nikakega kuhinjskega posodja in nikakih drugih živil razen jelenjega mesa. Zada je bil z vrvmi iz jelenjih črev privezan velikanski povezek smolnatih trsk; iz povezka pa je gledalo toporišče sekire.

Med vsemi temi rečmi sta najbolj zanimali Filipa puška in koža belega medveda. Samo malo bi se mu bilo treba skloniti, pa bi bil dosegel puško in misel, da bi skoro ne mogel zgrešiti širokega hrba pred njim korakajočega moža, ga je prešinila ko strah. Bram je bil očitno pozabil na svoje orožje ali pa se je zanašal na pomoč svoje trope. Morda je celo zaupal svojemu ujetniku. To svojo zadnja misel bi bil imel Filip silno rad potrjeno.

Prav nič ni hrepenel po tem, da bi storil Bramu kaj žallega. Skoro ni niti želel uiti iz ujetništva. Za Filipa je bilo skoro brez pomnjenja, da je bil zastopnik postav in kot tak pod prisego obvezan, da odda Brama živega ali mrtvega v divjijskem glavnem stanu. Od predzadnje noči ni bil Bram zanj več zloči-

nec, temveč vodja skrivnostnega pustolovskega početja, katerega razvozlanje je pričakoval Filip z vročično nestrpnostjo. Za Filipa so bili to občutki, ki jih ni bil doslej še nikdar doživel na razburljivem lovu na ljudi. Če ne bi bilo ymes zlate zanke, bi bil Filip smatral svoje razmerje nasproti Bramu Johnsonu le kot vprašanje premoči, in bi bil morda videl v puški razločen prst božji, da je treba izkoristiti priložnost. Toda kakor je zdaj vse kazalo, je Filip moral domnevati, da se je gospodar volkov z vso naglico vračal k lastnici zlate lasne zanke.

Od trenutka, ko je bil Filip videl mogočen učinek zlatih las na Brama, je bilo to prepričanje v Filipu neomajno. Samo vprašanje, kam drži njihova pot, je bilo zanj še odprto. Ali je mogoče, da bo Bram nadaljeval pot v severni smeri do Coronationskega zaliva in eskimskih selišč. Filip je ugotovil, da je bil polarni (beli) medved šele pred kratkim odrt. Če bodo nadaljevali potovanje v smeri, ki jo je ubral Bram, prispejo vzhodno od Greata Slavea in Greata Beara nekje med Melville-Soundom in Coppermine-Riverjem do Arktičnega morja. To je proga, dolga dobrih pet sto milj. Bram in njegovi volkovi lahko prehodijo to pot v desetih, morda celo v osmih dneh. Če je ta domneva prava, če je Bramov smoter Coronationski zaliv, se da že verjetno razložiti uganka zlatih las. Mladenka ali pa žena je prišla na krov kakšnega lovca na kite. Ladja se je v ledu ponesrečila in posadka je pri Eskimih v gosteh. Tam živi zdaj tudi ženska z drugimi belimi ljudmi vred. Filip se je silil domnevati, da je ženska zdaj v družbi z belci, ker je hotel pregnati verjetnejšo domnevo.

* **Vlomi v zidanice se množijo.** Na Svibnem pri Catežu so odnesli Mariji Lopatčevi iz Zasapa pri Cerkijah okoli 100 litrov vina in razno orodje. Pospstinu Frančetu Sviglju z Gore sv. Lovrenca so odnesli iz zidanice na Artičah pri Čretežu kar 500 litrov vina, 20 litrov raznega žganjaja in tri velike pletenke, tako da je oškodovan za dobre tri tisočake. Sreskemu veterinarskemu referentu Ipavcu iz Krškega so ukradli iz zidanice na Goleku razne jestvine in perilo.

* **Nočni napad.** V goriški bolnišnici leži 50-letni Jožef Bizaj s hudo razbitim obrazom in drugimi telesnimi poškodbami. Mož je izpovedal policijskemu uradniku, da je usodno noč legel k počitku. Zdajci pa se je zbudil in videl nekega neznanca, ki se je približal njegovi postelji ter ga udaril z nekim topim predmetom. Potem je izgubil zavest in se ne spominja ničesar več. Orožništvo zdaj preiskuje ta zagonetni nočni napad.

* **Smrtna nesreča pri delu.** V tvornici torpedov na Reki se je razpočila bomba s stisnjenim zrakom in nevarno poškodovala 22 let starega Mateja Babiča. Babič je prepeljan v reško bolnišnico kmalu umrl.

* **Vlom v trgovino Merkur v Kranju.** V Kranju je nedavno poč opazila neka gospa, kako se je splazil v trgovino »Merkur« neznan možki Zadeva se ji je zdelo sumljiva in je o tem obvestila orožnike, ki so brž prišli. Ob navzočnosti orožnikov je poslovodja odprla vrata v prodajalno. V trenutku je bilo jasno, da se omenjena gospa ni zmotila. V trgovini so zaleteli 26-letnega Marjana, ki so ga orožniki takej prehiteli in odvedli v zapor. Pri preiskavi so doznali, da ima ta fant na vesti že mnogo grehov.

* **Velik vlom v Cvetkovcih.** V Cvetkovcih pri Osluševcih je bil izvršen velik vlom. V vasi živita dva iz Amerike se vrnivša polbrata Anton Janžekovič in Ivan Hrgula, ki imata večje posestvo. Te dni dopoldne sta šla od doma po opravkih, medtem pa so neznanci vlomili v stanovanje, vse razmetali in odnesli ameriških vrednostnih papirjev za 125.000 din, 2000 din gotovine, hranilno knjižico Ljubljanske kreditne banke za 13.000 din, dve moški zlati uri z veržicama, dva zlata prstana, brovning, več kosov perila in razne druge reči. Vloma sta osumljena dva možka, ki sta se z avtobusom odpeljala proti Mariboru. Enega osumljenca so v Mariboru že prijeli. Je to neki 20-letni mladenič po rodu iz Zvaba.

* **Pustolovščine lažnega zdravnika.** V Zgornjem Pekru v moravski župniji se je nedavno pojavil tujec, ki se je izdajal za zdravnika, češ da mu je naročeno, naj preišče posamezne vasi. Za zdravoilo je uporabljal neke skrivnostne besede, katere je zapisal na listič in bolnik si je tak listek moral zašiti v obleko. Trdil je, da se učinek pokaže šele v osmih dnevih. Za svoje »zdravljenje« je prejel pijačo, jedila in denar. Naposled se je spravil nad ščurke. Otroci so mu jih nalovili v škatlico po enega iz vsake hiše. Dejal je, da bo izginila vsa golazen iz hiš, čim ponese te ščurke čez tri vode. Nadaljnja sleparstva so preprečili orožniki, ki so se začeli zanimati zanj. Čarodejec se je zbal in jo naglo popihal. Kako lahkoverni so še ljudje!

* **Vlom v trgovino.** V noči na 25. maja je bilo vlomljeno v prodajalno Zadruga državnih uslužbencev v Velenju. Zlikovci so odnesli več kosov blaga za moške obleke, nekaj klobukov, šest parov čevljev, precejšnjo zalogo salam, hleb kruha in še razne malenkosti. O vladu so bili obveščeni orožniki, ki nasledujejo vlomilce.

* **Berač in tat.** V stanovanje viničarja Alojzija Mihaliča v Zg. Gaberniku je vdrl 42letni Feliks Baš iz Smarja pri Jelšah ter mu ukradel razno obleko, britev in nekaj orodja. Baš se navadno preživlja z beračenjem, hkratu pa je nevaren tat.

* **Obešen je bil v Sremski Mitrovici** razbojnik Dušan Ostojić. Pred usmrtitvijo je prosil, naj mu izpolnijo še poslednjo željo. Hotel je namreč, da bi mu za slovo od tega sveta zaigrali njegovi tovariši nekaj njemu najljubših pesmi. Tega pa mu niso dovolili. Dali so mu samo žganja, ki si ga je tudi želel. Smrtno kazen je izvršil krvnik Hart. Bila je to že njegova 107. žrtev.

* **Dve smrtni obsodbi.** Sodišče v Banja Luki je obsodilo na smrt zaradi njegovih zverinskih umorov razbojnika Gjorgija Socilja. Poleg njega je bil ta dan obsojen na smrt tudi njegov pajdaš Mihajlo Tomić, na 14 let robije pa Branko Tomić. Številno občinstvo, ki je bilo v sodni dvorani in zunaj je pozdravilo smrtne obsodbe v znak zadovoljstva nad tem, da se je zdaj rešilo nevarnih zločincev: »Živela pravica! Živelo sodišče!«

Binkoštni pozdravi

Svojcem, prijateljem in znancem želijo vesele praznike:

Dolenji Logatec. Slovenski fantje vojaki: Medik Ivan (Frankovec pri Ormožu), Majerič Franc (Rogoznica pri Ptuj), Marinič Jožef (Norsinci pri Ljutomeru).

Črnik. Slovenski fantje iz granične trupe: redovi: Jožko Balon (Bizeljsko pri Brezicah), Karlo Gluk (Merince — Vransko v Savinjski dolini), Martin Valenčak (Lastnič-Kozje).

Knežvo. Evgen Trplan, Viktor Barber, Karel Barabaš, Stefan Jakič, Franc Gašpar in Karel Knas, vsi iz Markovcev.

Subotica. Slovenski fantje vojaki: kaplarja Soršak Adalbert (Sp. Polskava), Rac Avgust (Gornji Slaveči), redovi: Jud Josip (Kuzma), Kofarič Anton (Črešnjavec), Strnad Ivan (Gladomes), Arzenšek Jurij (Studenice), Verboten Fortunat (Dolič), Urbanc Ivan (Jelše pri Krškem), Jančar Franc (Rimske Toplice), Jančič Anton (Lokovec), Znidarčič Ciril (Črnuče).

★

Paturages (Belgija). Rudarji: Ivan Blatnik (Motnik), Stanko Lapornik (Erbovlje), Franc Zajko in Ivan Zobec (Kostrivnica), Alojz Škorc (Sv. Katarina), Mihael Leskovar (Sv. Jernej pri Ločah).

Eckernförde (Nemčija). Svarc Pavel, Klinc Janez, Gabersček Ivan in Bračko Janez.

Popatnikova torba

Lep obmejni sokolski praznik

Leto in so mogli Selnica ob Dravi, maja. Na praznik vnebohoda je bilo v naši obmejni Selnici ob Dravi veliko narodno slavlje. Sokol je praznoval 25 letnico svojega delovanja. Sicer bi bili morali imeti nastop že v nedeljo poprej, a nam je neurje nastop preprečilo. V nedeljo smo na pokopališču počastili spomin mrtvih članov našega Sokola. Slavnosti se je udeležil tudi naš ustanovitelj br. Zvonko Mesarič, ki je prišel k nam iz Beograda.

Na praznik je lepo majsko vreme privabilo številne domačine in okoličane na prireditve. Vzdolž državne ceste so ljudje v večjih skupinah pričakovali sokolsko konjenico in navdušeno yzkljkali Sokolom. Na križišču ceste proti Rušam v bližini Mesaričevega posestva, kjer je bil pred 25 leti prvi nastop, je domači Sokol sprejel konjenico in goste iz Maribora in Ruš. Po pozdravu se je sestavil sprevod, ki ga je vodil načelnik br. Zunko. Na čelu sprevoda je bilo 30 jezdecev s fanfaro, domačo godbo in praporci. Sprevod je šel skozi vas, v kateri so bile hiše okrašene s cvetjem in državnimi trobojnicami. Cvetje je padalo na Sokole, s cvetjem posuta cesta je kazala pot na letno telovadišče.

Na letnem telovadišču je pozdravila množica najprej državno zastavo in skupno so vsi zapeli narodno himno. Starosta br. Grahor Viktor je pozdravil udeležence, otvoril letno telovadišče ter orisal delo selniškega Sokola. Posebno je naglasil, da so pred 25 leti Sokolo nastopali v senci bajonetov, a zdaj imamo že ljubljeno Jugoslavijo. Ljubljenemu starosti Nj. Vel. kralju Petru II. je bil poslan vdanostni pozdrav. Zbor so pozdravili župni starosta br. dr. Milaň Gori-

šek, starosta Sokola Matice iz Maribora br. dr. Fornazarič in br. inž. Teržan iz Ruš, ki je naglasil, da je selniški praznik tudi praznik Rušanov, saj je bilo Sokolstvo pred 25 leti tisto, ki je vezalo srca rodoljubnih Slovencev Ruš in Selnice. Stari selniški Sokoli, ki so nastopali pred 25 leti, so ginjeni gledali lepo svečanost.

Oglasila se je pesem »Le naprej za sokolskim praporom« in začela se je telovadba. Izvajali so praške proste vaje najprej člani, zatem članice, nato moški in ženski naraščaj. Vaditji br. Trojak Ivan, Ozim Ernest, Jamnikar Jože in s. Milvana Čukova so bili deležni za svoj trud in požrtvovalnost vsega priznanja. S posameznimi točkami so nastopili člani Sokola Matice in ruškega Sokola. Domačemu občinstvu je zelo ugajala orodna telovadba. Zastajal jim je dih, ko so gledali težavne vaje na krogih, bradlji in drogih. Zadovoljstvo je bilo na obrazih Selnčanov pri vajah na mizi, posebno ko so bile izvajane zelo posrečene raznoterosti. Sledil je zbor vsega članstva. Državno zastavo so med petjem pesmi »Hej Slovani!« sneli z droga in s tem je bil zaključen uspešni nastop.

Hvala lepa vsem, ki so prhiteli v velikem številu v našo obrmejno Selnico. Nam domačinom ostane prireditve v neizbrisnem spominu. Ko smo se razhajali, je večerno solnce poljubljalo naše mejne planine in zdelo se nam je, kakor bi bilo govorilo: »Ljubite svojo zemljo!«

Razgrajaci so ubili pomirjevalca

Levec pri Celju, maja. V nedeljo zvečer so se v Majdičevi gostilni v Levcu pri Celju stopli Karel iz Levca, Avgust z Ostrožnega in Viktor iz Arje vasi. Gostilničarka jih je skušala pomiriti. Ker se ji to ni posrečilo, je poklicala na pomoč 31-letnega, v cinkarni zaposlenega delavca Josipa Jankoviča iz Levca, ki je bil pri nekem prijatelju v isti hiši na obisku. Jankovič je začel fante miriti, Avgust pa je zgrabil pumpo za kolo in udaril z njo Jankoviča po rami. Nato so planili ostali gostje pokonci in vrgli omenjene tri sirove razgrajace iz gostilne.

Fantje so nedaleč od gostilne obstali in se začeli znova pripraviti Jankovič je spet stopil k njim in jih spet miril. Nenadno pa se je zgrudil na tla. Eden izmed razgrajacev ga je bil zabodel z nožem nad sream. Jankoviča so prepeljali z reševalnim avtomobilom v celjsko bolnišnico, kjer pa je v ponedeljek zjutraj umrl za hudimi poškodbami.

Orožniki so vse tri fante aretirali in jih izročili sodišču. Karel in Avgust trdita, da je Viktor zabodel Jankoviča. Zlostni dogodek je razburil prebivalstvo daleč na okoli, saj v teh krajih že mnogo let ni bil izvršen uboj.

Vrsto vlemov imajo na vesti

Rogaška Slatina, maja. Pred tedni je bil poskušen vlom v hranilnico in posojilnico v Smarju pri Jelšah. Vlomilci so se lotili železne blagajne, a do denarja niso prišli. Kmalu za tem je bil izvršen vlom v St. Juriju ob južni železnici, kjer so odnesli manjšo vsoto denarja. Svojo srečo je nato poizkusila vlomilska tolpa tudi v Konjicah, a je bila pregnana. V noč na terek pa je bil spet poizkušen vlom v Smarju pri Jelšah, in sicer to pot v prostore davčne uprave. Vlomilci so bili tudi tu pregnani.

Takoj naslednji večer so najbrž isti vlomilci poizkusili vlomiti v nadžupniško poslojpe pri Sv. Križu pri Rogški Slatini. Pri ključavnici na zadnjih vratih poslojpa so navrtali številne luknje in ta del izbili iz vrat. Ob tem ropotu se je služkinja zbudila in poklicala nadžupnika g. Vajda, ki je ustrelil nekajkrat v zrak. Zaradi strelav so vlomilci pobegnili, a dobre pol ure za tem so poizkusili vlomiti v gostilno Ogrizka Franca, nedaleč od nadžupnišča. Pri stranskem oknu večje gostilniške sobe so izrezali dve šipi in hoteli odstraniti železno mrežo z debelim

hlodom. Ropot izrezanih šip je zbudil domače, izmed katerih je eden nekajkrat ustrelil, da bi pregnal tatove. Pa tudi eden izmed vlomilcev je streljal.

Vse kaže, da so najbrž vse vlome izvršili, odnosno poizkušali isti vlomilci. Baje je med njimi tudi neki že znan nepridiprav, ki ga že dalje časa zasledujejo oblasti. Osumljena, da sta člana te tolpe, sta tudi dva neznanca, ki sta prišla tisto popoldne pred vlomom v Drogenikovo gostilno v Tržišču pri Rogoški Slatini. Proti večeru sta bila tudi v gostilni Ogrizka Franca, kamor je bilo nato ponoči vlomljeno.

Pozneje se je ugotovilo, da so hoteli vlomiti tudi v Društveni dom, v katerem je blagajna Hranilnice in posojilnice, ker je bila trava okrog doma vsa pohojena. Sledov za vlomilce je zdaj že toliko, da bodo morda kmalu za zapahi.

Iz Prekmurja

Velika škoda zaradi poplave v Prekmurju

Lendava, maja.

Vse Prekmurje vzdolž levega brega Mure je zadela pretekli teden nesreča, kakršne ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Od Dokležovja do Benice se je razlila umazana voda. V Dokležovju se je zrušilo pod vodnim pritiskom osem zidanih hiš. Večino hiš v vaseh ob Muri so morali izprazniti. Promet po cesti v Medmurje in proti Beltincem iz Lendave je bil nekaj dni čisto onemogočen.

V mnogih hišah niso mogli ljudje rešiti pravočasno niti živine. V koloniji Benici je voda vdrla v več svinjakov in zadušila vse svinje. Ljudje so se rešili na podstrešja. Priti so morali iz Ptuja pionirji na pomoč s pontoni in motornim čolnom, da so reševali ljudi.

Ubogo ljudstvo se obupano vprašuje, ali se še sploh izplača obdelovati polje, ko je že vsa zadnja leta bilo njegovo delo zastopj zaradi povodenj. Prekmurje je že tako pregesto naseljeno, a še tisti košček kruha, ki bi se lahko pridelal, vzame skoro vsako leto voda. Vsakoletne poplave dovolj glasno kličejo, da so Mura in potoki Prekmurja nujno potrebni regulacije.

Naši na tujem

Iz Sustala pri Wismorju (Nemčija) nam pišejo: Pred dnevi je delala naša rojakinja, sezonska delavka Marija Ruhitljeva, doma iz Ščavnice, z dvema tovarišicama na travniku. Med delom je nastala huda nevihta. Vse tri delavke so se pred nalivom zatekle pod neko drevo. Zdajci pa je prav v tisto drevo udarila strela in Ruhitljevo tako poškodovala, da je kmalu preminila. Lažje poškodbe sta dobili tudi njeni tovarišici. Rajnka je bila marljiva delavka in priljubljena med tamošnjim delavstvom. V Nemčiji je delala še nekaj tednov. Bodi ji lahka tuja zemlja!

Iz Alt Rehseja pri Neubrandenburgu (Nemčija) nam pišejo: Včasih smo večkrat brali v »Domovini«, kako hladna je tujina. Tega nismo razumeli, dokler nismo sami izkusili. Zdaj vidimo, da je resnica. Vendar smo zadovoljni, ker smo dobili delo. Kraj je tu zelo prijeten. Lepo se zahvaljujemo g. šefu borbe dela v Murski Soboti, ki se je toliko trudil za nas, da smo dobili zaposlitev v Nemčiji. Pozdravljamo vse Prekmurce, zlasti sorodnike, prijatelje in znance: Contala Jožef, Kalman Vigihi, Podnevar Janez, Pintarič Jožef, Katnik Alojz, Zelko Ludvik in Gider Alojz.

Preganjanje hudobnih duhov z ubijanjem čarovnikov

Indijanski rodovi ob veletoku Amazonki imajo še danes zelo divjaške običaje. Po njihovem mnenju sta bolezen in smrt za boleznijo delo čarovnikov. Zato se ob vsaki smrti ali nevarni bolezni zberejo moški tistega rodu in se z različni mamili omamijo. V taki zamaknenosti potem »spoznajo« pravega zločinca, povzročitelja smrti. Nato določijo pet mož, da opravijo obred uničenja hudobnih duhov, ki imajo sedež v čarovnikovi glavi.

Izmed petih mož izberejo spet dva, ki si po telesih narišeta črne proge, in ta naj čarovnika ubijeta. Ko čarovnik nič hudega sluteč zapusti svojo koč, ga petorica napade iz zasede in določena dva mu odrežeta glavo. Vsa petorica gre z njo na samotni kraj, kjer ostane pet dni. V tem času ne jedo skoro nič, le tobak žvečijo ali kaše in s tem odganjajo hudobne duhove. Prvi dan poberejo iz glave vse kosti in dajo njeno kožo četrť ure kuhat.

Drugi dan segrejejo kamenčke in droben pesek ter vse skupaj med prepevanjem vsujejo skozi vrat v glavo, na kateri ustnice in očesne odprtine prej zašijejo. Čez noč obesimo glavo pred svoje taborišče. Naslednje dni vrše strojenje kože z drgnjenjem z različnimi sokovi. Lase na glavi pustijo, kakršni so. Ko tako do dobra uničijo vse hudobne duhove, ki so v čarovnikovi glavi, se odpravijo sestradani in izčrpani med svojce v naselbino.

V naselbini pa se ta čas pripravljajo na slovesen sprejem. Vseh pet dni preganjajo ženske okrog največje hiše, ki naj sprejme glavo v svoje varstvo, s plesanjem in vreščanjem hudobne duhove, moški love živali za slovesno pojedino in pripravljajo drugo potrebno za dostojno proslavitev čarovnikove smrti. Ko pride petorica domov, se začne divjaško razveseljevanje s pijačo, plesom in razudnostjo.

V Indiji je peščeni vihar zasipal vasi

V notranjosti Indije je razsajal nedavno peščeni vihar, kakršnega v tamošnjih krajih ne pomnijo. Manjše hiše je vihar kar odnesel. Celo večja poslopja niso vzdržala te velikanske sile. Na letališču Delphiju sta dve letali opazili, da se bliža vihar. Hiteli sta na tla, da bi pravočasno pristali. Preden pa sta bili trdno na tleh, je že pribučal vihar, ki je obe letali prevrnil in ju začel premetavati. Oba letalca sta se ubila. Mnogokje so potrpane brzozjavne žice. Železniške proge pa je vihar zasul s peskom, tako da so vlaki, ki so bili na progi, v pesku obtičali.

Iz posameznih vasi prihajajo strahotna poročila. Sivordeči pesek, ki ga je nosil vihar, je bil tako gost, da ljudje niso videli niti en meter pred seboj. Neslo pa ga je s tako silo, da je nekatere hiše in cele vasi zasulo v pesku. Ponekod je peska do tri metre na debelo nakopičenega. Vsa pokrajina je zdaj podobna velikanski peščeni puščavi. Iz peščenih gričev mole zdaj samo še ostrejša nesrečnih hiš.

nih gričev mole zdaj samo še ostrejša nesrečnih hiš.

Ljudje, ki kaj takega niso bili vajeni, so se seveda obnašali prav tako, kakor bi se ne bili smeli. Ko je namreč prihrul peščeni vihar, so se ljudje, ki so bili na prostem, metali na tla, ker so mislili, da bodo tako najlažje prestali nevarnost. Toda te nesrečnike je peščeni vihar žive pokopal, da so se zadušili.

K sreči pa vihar ni dolgo trajal. Nosil je pesek do 2000 metrov visoko od tal. Ko je vihar ponehal, se je izpod neba začel usipati peščeni dež. Tako, ko je vihar ponehal, se je začelo reševanje. Tako je bilo mogoče še mnogo zasutih ljudi rešiti. Koliko ljudi je utonilo v peščeni povodnji, ni znano. Bolnišnice so polne poškodovancev. Škoda na živini in na polju pa je tolika, da se še ne da preценiti.

× **Anglija se zalaga v mesom.** V »Daily Telegraphu« čitamo, da je angleška vlada pripravila vse potrebne ukrepe za vskladičenje 250.000 ton zmrzlega mesa, množino, ki zadostuje dva meseca za preskrbo Anglije v primeru vojne. Hladilnice bodo prihodnje dni sprejele meso v svoje shrambe, ki so opremljene s takšnimi napravami, da ostane meso v njih porabno štiri leta.

× **Holandska je kolesarski raj.** Kolesarstvo je, na Holandskem silno, razširjeno. Med kolesarji so tudi ministri in sama holandska princesa se rada vozi s kolesom. Na Holandskem se ljudje vozijo s kolesi ne samo na delo, temveč se vozijo celo zaljubljeni na sestanek. Tam vidiš pogosto mlada zaljubljenca, kako se držita za roke ali okrog pasu, ko se peljeta, ne da bi se kdo zgražal nad tem. Če se pozneje vzameta, ju vidiš, kako se vozita nekoliko počasneje, ker imata s seboj svoj naraščaj, bodisi zadaj za kolesom ali pa na posebnem sedežu nad zadnjim kolesom.

× **Na Japonskem je čedalje več mohamedancev.** Mohamedanska vera (islam) si dobiva v Aziji čedalje več vernikov. Tudi na Japonskem se množi število mohamedancev. Tako so nedavno ob prisotnosti 300 zastopnikov iz 14 mohamedanskih držav v Tokiu na svečan način posvetili prvo džamijo (mohamedansko svetišče). Med temi državami so bile zastopane: Irak, Iran, Indija, Java, Celebes, Mandžurija in Kitajska.

× **Zaprti zločinec je drago prodal svoje spomine.** Silvester Matuska, ki sedi v mad-

žarski kaznilnici zaradi napada na železniške zgradbe v Via Torbagyu, je v ječi napisal spomine o svojem zločinu pod naslovom »Strah Via Torbagya«. Ta spis je odkupil ameriški Hearstov koncern za 50.000 pengov. Nadaljnjih 20.000 pengov si je zaslužil zločinec s svojimi patenti. Tako je izumil poseben patent za onemogočanje napadov, kakršnega je sam izvršil pri Via Torbagyu, in je to iznajdbo prodal neki švedski družbi za 8.000 pengov. Denar pa mu ne bo mnogo koristil, ker je njegova kazen dosmrtna in ker ga pač zaradi njegovega bolestnega nagajanja k pobijanju ljudi ne bodo nikdar pomilostili.

× **Mačke dobijo zvonce.** Mestna uprava v Grenoblu je sporočila lastnikom mačk, da morajo v bodoče svoje živali opremiti s praviimi zvonci. Ta svojevrstni ukrep je bil potreben, ker so mačke v zadnjih časih hudo gospodarile med pticami, tako da se je bilo bati, da v kratkem v Grenoblu ne bo več ne ptic pevk ne kokoši. Mestni očetje so si zato izmislili pameten izhod. Pričakujejo namreč, da bo zvonjenje ptice opozarjalo na bližajočo se nevarnost.

× **Prvi bankovci so bili iz igralnih kart.** Leta 1684. ni imel guverner v takrat francoski Kanadi več zadosti kovanega denarja, da bi mogel izplačati svoje vojaštvo. Izmisli si je, da bi plačeval kar z igralnimi kartami. Bile so razrezane na štiri dele. Na vsakem delu je bila označena vsota, ki naj jo ta del predstavlja, in zraven je bil guvernerjev podpis. Tako je sila pripomogla do iznajdbe prvega bankovca.

**Po Sloveniji gre glas:
»Domovina« je za nas**

Ženski vestnik

Za kuhinjo

Vložek za juho. Stirim žemljam oribaj skorjo, potem jih namoči v vodi. Med tem mešaj šest dek sirovega masla in ko so se žemlje namočile, jih dobro otisni in primešaj k sirovemu maslu in mešaj, da postane gladko; potem primešaj še štiri rumenjake, in sicer drugega za drugim. Ko si dobro umešala, malo osoli, daj malo sesekljanega zelenega peteršilja in nazadnje še sneg štirih beljakov. Majhno podolgovato posodo dobro pomaži s sirovim maslom ali mastjo, jo posuj z drobtinami in stresi vanjo pripravljeno testo, ga razravnaj in peci dobre pol ure. Pečeno in hladno razreži na majhne kocke, jih stresi v skledo, nalij na kocke vrele precejne juhe in daj hitro na mizo, da se preveč ne razmočijo.

Vinska omaka. Razbeli žlico masti in dodaj žlico moka. Mešaj na štedilniku, da temno porjavi, nato prilij četrt litra belega vina, dobro zmešaj in malo prevri. Če je omaka gosta, prilij še malo vode. Omaki lahko pri-daš, če imaš, malo soka od pečenke. Če pa hočeš pripraviti prav dobro vinsko omako, prideni še malo čebule, šalotke, nekoliko dušenih gobic, zelenega peteršilja, malo kuhane gnjati. Vse to mora biti drobno sesekljano. Potem naj vre še deset minut. To izvrstno omako daj h govejemu mesu in k raznim zrezkom ali pa h krompirju. Na mizo jo daš v skodelici poleg druge jedi.

Pečen krompir. Mlad krompirček operi, ostrgaj, deni na vročo mast in pokritega peci približno trideset ur. Večkrat ga nalahko premešaj in obrni, da se povsod dobro opeče. Ko je že napol mehak, ga osoli; lahko priliješ tudi nekaj kapljic vode. Ko je mehak, ga še posuj z drobno sesekljanim zelenim peteršiljem. Tako pripravljen krompirček je posebno dober k pečenki s solato.

Goveje meso z zelenjavo. Korenček, peteršilj, kolerabice, grah in sploh kar da letni čas, operi, ostrgaj ali olupi in potem na strgalniku zribaj. V kozo deni masti in eno drobno zrezano čebulo, na to pa zribano zelenjavo. Ko vse skupaj porumeni, deni zraven na koščke zrezanega govejega mesa; vsak košček mesa pa prej dobro povaljaj v moki. Meso duši približno četrte ure, nato pa ga zalij z vodo ali z juho ter pokrito duši dalje. Ko je meso mehko, jed osoli, popopraj, dodaj lavorjev list, malo dišave, malo zelenega sesekljanega petršilja ter nekoliko okisaj. Meso naj še malo prevre, preden ga daš na mizo.

Korenček z grahom. Korenček operi, ostrži in drobno zreži, potem pa ga kuhaj pet minut v slanem kropu. Nato ga ocedi. Stresi ga nazaj v kozo in prideni za eno jajce sirovega masla. Kozo nato dobro stresi, da se ves korenček dobro zabeli, potem zalij pol litra vode ali juhe, osoli in dodaj tri kocke sladkorja. Kozo pokrij in tako kuhaj, odnosno duši korenček pol ure, potem dodaj četrt litra izluščenega graha in nekoliko zelenega peteršilja. Tako skupaj naj vreta korenček in grah še dvajset minut. Med tem zmečkaj, odnosno zmešaj v skodelici za oreh sirovega masla in žličico moka. Ko si zmešala, prilij to ob vednem mešanju h korenju in kuhaj, da postane omaka gostljata. Potem

Spomnite se naročnine

Pet mesecev tega leta je že poteklo in vendar so še naročniki, ki se niso spomnili, da je treba tudi plačati naročnino, ker se noben časopis ne more tiskati brez denarnih sredstev. Te naše besede veljajo seveda le onim naročnikom »Domovine«, ki do danes še niso poravnali naročnine niti za prvo polovico leta. Takih je še dosti. Zato pozivamo vse te, da ne pozabijo še v tem mesecu plačati naročnine po položnicah, ki jih hranijo neizrabljene doma. Komur se je zgubila, naj piše na upravo lista, ki mu bo poslala takoj drugo. Naročniki, ravnajte se po geslu:

»Domovina« za naročnike,
Naročniki za »Domovino«.

Uprava „Domovine“

prilij še osminko litra kisle smetane in pusti enkrat prevreti. Jed daj v skledi kot prikuho na mizo.

Golaž iz svinjskega mesa. Pol kile nepremastnega svinjskega mesa razreži na majhne koščke. V kozo razbeli mast, stresi na mast tri drobno zrezane čebule in meso ter praži, da se meso lepo zapeče in porjavi. Nato posuj po mesu poldrugo žlico moka in mešaj, da tudi moka porjavi, sedaj osoli in dodaj žličico sladke paprike, žlico paradižnikove mezge in zalij z vodo. Tako naj počasi vre približno pol ure. Nato dodaj tri na kocke narezane krompirje, četrt litra oluščene graha, pol litra kuhanega fižola in malo sesekljanega zelenega peteršilja. Vse skupaj premešaj in po potrebi še malo zalij z vodo in naj vre še pol ure, da se krompir in grah zmečča. Zraven daš dušen riž, valjance in slično. Golaž lahko pripraviš med kuhanjem kosila. Zvečer pa dodaš krompir, grah, fižol in peteršilj ter kuhaš golaž še približno pol ure.

Praktični nasveti

Mravlje preženeš z naftalinom, če s česnom namažeš prostor, kamor lazi, ali če z lizolom, ki ga primerno razredčiš z vodo, pomiješ tla, predale in drugo, koder se pojavljajo mravlje. Tudi petrolej prežene mravlje. Včasih to pomaga, zlasti če se vztrajno in večkrat poslužuješ teh sredstev, včasih pa so mravlje vztrajnejše in ti ne pomagajo drugo, kakor da sladke reči odstraniš na kak drug bolj zavarovan prostor.

Razne listnate rastline, ki so zelene vso zimo, kakor palme, aspidistre, aceleje in druge, se zelo okrepijo in razvijejo, ako jih postavimo preko poletja na prosto. Vendar jih moramo postaviti na bolj senčnat prostor, ker bi jim prehudo solnce samo škodovalo. Na zunanji zrak pa jih moramo le polagoma privaditi, in sicer tako, da v sobah najprej odpiramo okna. Šele potem jih smemo pustiti na prostem. Vse te rastline pa posadimo, odnosno z lonci vred zagrebemo do roba v zemljo in jih tako pustimo do jeseni. Dobro je, da jim, ko jih postavimo na prosto, izmenjamo vso zemljo ali pa le delno.

Kadar pereš obleko iz pralne svile, deni v zadnjo vodo, ko obleko izpiriš, nekaj žlic belega kisa. Po kisu se oprana obleka sveti kakor nova.

Prva bolečina

Vsakdo jo doživi v življenju, prvo bolečino, ki ga potem zmerom grize: tisto bolečino, ki mu da spoznati, kako grd je svet in kako grd zna biti človek, o katerem je napisano, da je po svojem bistvu dober. Spomin nanjo se vrača potem vselej, kadar se zamislimo nazaj v vse, kar je bilo; tiho se prikrade v misli, zaboli nas, zbode. Kakor bi začutili nekaj grenkega v srcu in trpkega v ustih.

Navadno je ta bolečina iz dni, ki so zapustili drugače le malo sledov. Iz let, ko je življenje še tako brezskrbno, tako mirno, da

nam le malo ostane od njega v spominih. Morda je z merilom odraslega človeka videti majhna, smešna, — pa vendar ni. Prva je, začetek. Grize nas do konca.

Sedel sem s prijateljem v kavarni. Govorila sva tako v tri dni, kakor se pač človek pogovarja, če mu je edin namen, da ubije čas do trenutka, ko bo moral iti kam drugam. Ko nestrpen pregledava liste in jih nejevoljen odlaga, če v njih ne odkrije ničesar zanimivega.

Sam ne vem, kako je prišlo, da sva se začela pogovarjati o prvi veliki bolečini. Do-

mislek pač, ki pade na jezik, da človek ne ve, kdaj in kako, ali pa ga prinese pogovor, ki poskakuje od predmeta do predmeta in se menja kakor vreme v aprilu.

Ko je bilo že precej pozno, je prijatelj segel v žep in pogledal na uro. Nič posebnega toda videl sem, da se mu je pri tem čudno izpremenil obraz. Kar predolgo je držal uro v rokah in se nazadnje otožno nasmejaj.

»Kaj pa je?« sem ga vprašal. »Ali moraš še kam iti?«

»Ne,« je odkimal. »Samo nečesa sem se spomnil. Kaj misliš, česa?«

»Kako naj vem?«

»Prve bolečine, ki sva o njej govorila.«

»V zvezi z uro?«

»Da, z uro,« je resno odvrnil. »Ali naj ti to zgodbo povem?«

Prižgal si je cigareto.

»Mladosti se prav za prav malo spominjam. Preveč vsakdanja, brez vsakih pretresov je bila. Niti materina smrt mi skoraj ni ostala v spominu. Oziroma le medlo mi je ostala. Takrat sem bil še premlad, da bi se bil zavedal, kaj to pomeni.

Pač pa se zelo dobro spominjam svoje birme.

V drugi razred sem menda takrat hodil. Na kmetih je pa z birmo tako, da jo imajo navadno vsako peto leto. Takrat potem pošljejo tja vse, kar leze in hodi v šolo. Mene je ta čast doletela še zelo mladega, ko so imeli birmo v sosednem trgu. Tako megleno se še spominjam, kako smo se hodili v župnišče učiti zanjo in kako srečen sem bil, ko sem zvedel, da sem vse dovolj dobro znal in da me bodo pustili k njej. Manj srečni so bili doma, ko sem jim to povedal. Botra ni lahko dobiti, zlasti če je birmanec iz siromašne hiše, kakor sem bil jaz.

Dolgo so ugibali, koga bi prosili, naposled pa je oče odločil, da pojdeva k trškemu notarju, o katerem je bilo znano, da malokdaj odreče. Praznično me je oblekel in neko jutro sva se odpravila v trg.

Nekam tesno mi je bilo, ko sem ob očetovi strani plašno stopal proti prvim hišam. Oče, ki je na poti le malokdaj govoril, se je nekam zamislil in hodil tako hitro, da me je kar vlekel za sabo. Pri tem pa me je še tako trdno držal za roko, da me je zapestje bolelo.

Notar je imel lepo vilo ob vhodu v trg. Na eni strani je bila pisarna, na drugi pa stanovanje. Ker je bila ura že čez osmo, je bil v uradu. Več ljudi je čakalo v veži, iz pisarne pa se je čulo zadirčno govorjenje.

Z očetom sva sedla med druge. On se je začel pogovarjati z nekim sosedom, ki je moral priti k notarju zaradi dediščine, jaz pa sem gledal po mračnih stenah, kjer so visele stare slike gradov, potem pa nekaj čudnih, meglenih pokrajinj. Nato je čez dolgo stopila iz pisarne stara kmetica s fantom, ki je bil najbrž njen sin, in skozi vrata se je začul klic: »Naslednji!«

Ta klic je bil tako rezek, da me je zazeblo. Notarja nisem poznal in ga sploh še nikoli prej nisem videl, z očetom pa sta bila znanca, ker je bil oče pogosto cenilec pri zapuščinah.

V veži je bil neznošen zrak. Nekateri so kadili, — tudi moj oče si je bil prižgal cigaro, — vsa okna so bila zaprta, večna vrata pa so se le časih za trenutek odprla in zaprla, če je prišel kak nov obiskovalec ali pa je kdo že opravil svoje in šel. Začel sem pokašljevati in oče me je hotel poslati ven, ko je prišel iz pisarne poslednji obiskovalec, ki je bil pred nama. In za njim spet klic: »Naslednji!«

Oče je vstal, jaz pa za njim. Pisarna je bila vsa svetla in prvi trenutek me je kar nekako oslepilo, ko sem se zmotil za očetom. Potem pa sem zagledal ob oknu mizo in za njo starega gospoda z brado in naočniki, ki naju je meril s pogledi.

»Kaj pa je vas privedlo?« je dejal notar očetu. »Saj ni bila razpisana nobena cenitev.«

»Zaradi fanta sem prišel.«

»Pa vendar še ne mislite nanj prepisati? No, sedita, saj je prostora dovolj.«

Naočniki so se mu blesketali. Na drugem koncu je sedela neka gospodična za pisalnim strojem. Nerodno sem zlezal na visoki

stol. Zdelo se mi je, da bom zdaj, zdaj padel v njega. Ko sem videl, da me ona z nekakšnim dobrohotnim pogledom opazuje, sem postal še bolj zmeden.

»No, kaj pa bo?« je že nestrpnost ponovil notar.

»Drugo nedeljo bo v trgu birma,« je začel oče prav počasi.

»Aha, pa potrebujete botra,« mu je takoj segel notar v besedo. »Za tegale?« je pokazal na mene. »Fant, kako pa ti je ime?«

»Tone,« sem zjecljal.

»Pa ne bo nič. Si še premlad za birmo. Kaj pa misliš? Mene so šele v petnajstem letu. Ne, ne, nič ne bo.«

Kar obup se me je lotil. Kaj bo pa zdaj. Na to niti računam nisem, da zaradi botra ne bi mogel iti k birmi. Smejali se mi bodo. Notar pa me je tako resno gledal iznad napočnikov, ki si jih je bil potisnil na konec nosa. In spodnjo ustnico je podvil, da je bil njegov obraz še bolj trd.

K sreči se je takrat oče obrnil k meni.

»No, pa prosim, morda se bo gospod notar le premislil. Saj ni več tako mlad moj fant, gospod notar. In v razredu je prvi. Devet let bo že.«

Obupano sem pogledal. Saj se ne bo dal preprostiti. Potem pa so se mi kar usta odprla od presenečenja, ko je notar iznenada rekel:

»No, naj pa bo. Pa pazi, da ne boš birme kaspal!«

Se zahvaliti bi se bil pozabil, če me ne bi bil oče dregnil pod rebra.

Tako sem torej imel botra in zdaj sem samo še čakal na birmansko nedeljo.

Počasi je prišla, prišla je pa le. Ne bom ti pravil, kako sem se tisto jutro zbudil že v svitom, kako so me doma napravljali in koliko svaril sem moral preslišati, koliko prošelj, naj se obnašam tako, kakor se spodobi. Potem se je pred hišo ustavil voz. Boter se je pripeljal pome.

Moško sem sedel zraven njega, potem pa sva se odpeljala. Vso pot sem premišljeval, kaj mi bo dal za darilo. Saj je najlepše pri birmi tisto, kar pride za njo. Pojedina in darilo. Zdaj se ga nisem več bal kakor takrat, ko sva bila z očetom v njegovi pisarni.

Obred je minil in potem je prišel srečni trenutek. Boter je segel v žep in privlekel iz njega bodolagasto škatlo. Ko jo je odprl sem ves blažen zagledal veliko srebrno uro s debelo verižico. Vzel jo je v roko, prav počasi in svečano:

»Takole, to bo pa zate za spomin na botra. Pazi, da ure ne izgubiš. Kar v žep jo deni, škatlo pa spravi!«

Z drhtečo roko sem prijel darilo. Da bom dobil tako lepo uro, se mi še sanjalo ni. Oprezno sem jo spustil v telovnikov žep, verižico pa sem pripel na rob istega žepa, da je bingljala navzdol.

Oče je dejal, da bo še pred poldnevom prišel pome. Ker je šla ura na dvanajsto, mi je boter rekel: »Tako, zdaj moram pa iti, ker imam še neke opravke. Poišči očeta, potem pa pridita skupaj k meni na kosilo. Pa na uro pazi!« me je še enkrat opomnil.

Ko je šel ven in ga nisem več videl, je bilo seveda prvo, kar sem storil, to, da sem pogledal na uro. Stisnil sem se v kot za cerkvenim zidom in začel prisluškovati njegemu tikanju. Kako prijetno je bilo. Kakor najlepša muzika s kora.

Šele čez dolgo sem se spomnil, da moram poiskati očeta. Toda kje ga bom zdaj dobil? Morda v gostilni »Pod lipo?« Ko bi šel tja?

Vse polno ljudi je bilo okoli cerkve. Moško sem stopal mimo njih. Koliko jih je, ki bi imeli tako uro kakor jaz? Zakaj me nihče ne vpraša, koliko je ura, da bi jo izvelkel iz žepa in mu rekel: toliko in toliko?

Še izmed znancev, ki so bili prav tako pri birmi, me ni nihče vprašal, kaj sem dobil, čeprav sem jih dosti srečal. Vsi so bili preveč zaverovani v svoja darila ali pa v dobrote na »stantih«, ki so jih vabile.

Da, očeta moram poiskati. Proti gostilni pojdem. Gostilna je bila čisto na drugem koncu trga, poslednja hiša, že med travniki.

Desnico sem ves blažen držal nad trebuhom, na uri, ki mi je tikala prav pod srcem,

in počasi stopal po ulicah. Tudi tu je bilo še precej ljudi in vse v birmanskem razpoloženju. Zlasti okoli gostiln, kjer so stali okrašeni vozovi. Toda čim bolj sem se oddaljeval od cerkve, tem manj ljudi sem srečeval.

Kolikrat sem med potjo pogledal na uro, ne vem, toda dostikrat je bilo. Vselej; kadar sem zagledal v bližini koga, o katerem sem upal, da me bo vprašal, koliko je ura. Pa kakor zakleto, — nihče se ni oglašil.

Kar hučo mi je bilo.

Na koncu trga je bil še dolg drevored. Čisto prazen, kakor sem z žalostjo ugotovil. Ne, dva človeka sta le stala tam pod drevjem. Se mlada, a precej slabo oblečena. Pa vendar, — še tu bom poskusil.

Da ne bi bil!

Ko sem se jima približal, sem še bolj zavlekel korake. Od strani sem ju nekaj časa opazoval, potem pa sem moško izvlekel uro, obstal, jo pogledal in prikimal.

»Koliko pa je?« me je vprašal eden izmed njiju.

Kakor pesem mi je bil ta glas.

»O, ena bo, čez deset minut. Da, ena.«

»Kaj si bil pri birmi?« me je vprašal isti.

»Da.«

»Ali si uro dobil za birmo?«

»Da, za birmo.«

»Pa je lepa!«

»O, da, lepa. Draga je morala biti,« sem dejal s samodopadenjem. »Težka je.«

Odpel sem jo in jo potehtal v roki. Neznanka sta se mi tedaj približala, kakor iz radovednosti, kakšna je ta ura, ki jo tako hvalim. Potem pa je eden izmed njiju uro z verižico iznenada pograbil in zbežala sta vsak v svojo smer.

Izprva sem od presenečenja obstal kakor okamenel. Moja ura! Potem sem planil za roparjem, ki je z dolgimi koraki hitel proti gozdu. Zaman. Upehan sem obstal pred gozdom, ki ga je vzel kakor noč.

Obupan sem bil. Kaj naj storim? Jokal sem, ko sem se počasi vračal proti kraju zločina. Sedel sem na klopi in začel tuliti.

Takega me je dobil oče. Bil je res v gostilni, kamor sem ga mislil iti iskat. V pretiranih besedah sem mu povedal, kaj se mi je primerilo. Šla sva k orožnikom in potem k botru. Samo z glavo je zmajal, ko je zvedel mojo zgodbo. Nič me ni ošteval. Toda tisto kosilo, ki sem se prej nanj veselil, se mi je zdelo tako grenko, kakor še nobeno na svetu. In potem pot domov.

Ure tudi orožniki niso mogli dobiti. Tova sta bila dva tujca, ki sta izginila, kakor bi ju bila zemlja požrla. Tako sem ostal brez birmanske ure. Da bi me boter potolažil, mi je poslal srebrn petak. Majhno plačilo za vso žalost, sem si mislil.

Pa to le ni bilo vse. Ko sem se čez tri leta vrnil iz prve gimnazije, mi je oče povedal, da je moj boter pred štirinajstimi dnevi umrl. Pred nekaj dnevi so očeta poklicali v trg in mu povedali, da mi je rajni gospod notar zapustil svojo zlato uro.

Uro, ki si jo prejle videl. Lepa je in dragocena. Pa se mi pogosto zazdi, da bi mi bila tista srebrna, ki so mi jo na dan birme ukradli, dosti ljubša. Kajti za to zlato uro se skriva spomin na mojo prvo veliko žalost, ki je niti zlato ne more odtehtati.

Boris Rihteršič

Radio Ljubljana

od 5. do 12. junija.

Nedelja, 5. junija: 8.00: Kvartet rogov. 8.45: Napovedi, poročila. 9.00: Prenos cerkvene glasbe iz stolne cerkve v Ljubljani. 10.00: Verski govor (prior V. Učak). 10.15: Slavnostne koračnice (plošče). 10.45: Koncert (sodelovala bosta J. Gostič, tenorist zagrebške opere, in radijski orkester). 13.00: Napovedi, poročila. 13.20: Kar imamo, to vam damo (plošče po željah). 17.00: Veselo popoldne za birmance (sodelovali bodo radijski orkester, člani radijske igralske družine in plošče). 19.00: Napovedi, poročila. 19.30: Nacionalna ura. 19.50: Slovenska ura: a) Foerster: Po je-

zeru, fantazija (prof. Lipovšek); b) O naši narodni zaveznosti (Fran Finžgar). 20.30: Koncert vojaške godbe. 22.00: Napovedi, poročila. 22.15: Ples in dobra volja (plošče).

Ponedeljek, 6. junija: 9.00: Napovedi. 9.05: Plošče. 9.15: Prenos cerkvene glasbe iz frančiškanske cerkve. 9.45: Verski govor (ravnatelj Jože Jagodica). 10.00: Poskočne in veselo (plošče). 11.00: Otroška ura (Manica Komarova). 11.30: Vesel opoldanski koncert (sodelovala bosta radijski orkester in Cimermanov kvartet). 13.00: Napovedi, poročila. 13.20: Kar želite, to dobite (plošče po željah). 17.00: Gospodarska navodila za junij in tržne cene. 17.30: Šrnel učiteljskih abiturientov (pevske vložke bo pel Drago Žagar, pri klavirju bo prof. Marjan Lipovšek). 19.00: Napovedi, poročila. 19.30: Nacionalna ura. 19.50: Čajkovskij: Slovenska koračnica (plošče). 20.00: »Trije žetini« (glasbeni pisani večer: zamisel in izvedba Adamičevih fantov; sodelovali bodo člani radijske igralske družine in Adamičev jazz). 22.00: Napovedi, poročila. 22.15: Radijski orkester.

Torek, 7. junija: 11.00: Šolska ura: Moje knjige in moja knjižnica (Oskar Hudales). 12.00: Uvertire (plošče). 12.45: Poročila. 13.00: Napovedi. 13.20: Opoldanski koncert radijskega orkestra. 14.00: Napovedi. 18.00: Pester spored radijskega orkestra. 18.40: Devize, devizne omejitve in način plačila brez deviz (dr. Josip Mihelak). 19.00: Napovedi, poročila. 19.30: Nacionalna ura. 19.50: Deset minut zabave. 20.00: Koncert radijskega orkestra. 21.00: Rossini: Italijanka in Alžira, opera (prenos iz Rima). 22.00: Napovedi, poročila.

Sreda, 8. junija: 12.00: Izpod južnega sonca (plošče). 12.45: Poročila. 13.00: Napovedi. 13.20: Operetni venčki (plošče). 14.00: Napovedi. 18.00: Originalna švicarska godba (Madenškov trio). 18.40: Opazuj in poskušaj (prof. Adlešič). 19.00: Napovedi, poročila. 19.30: Nacionalna ura. 19.50: Šahovski kotiček. 20.00: Koncert Schwabovih in Foersterjevih pesmi (Akademski pevski kvintet). 20.45: Bach: Brandenburški koncert št. 2 (plošče). 21.10: Klavirski koncert (Lucy Temmel-Belce). 22.00: Napovedi, poročila. 22.15: Koncert na dveh citrah (Kosi in Skok).

Četrtek, 9. junija: 12.00: Operni odlomki (plošče). 12.45: Poročila. 13.00: Napovedi. 13.20: Znani plesni orkestri (plošče). 14.00: Napovedi. 18.00: Zvoki iz Jugoslavije (radijski orkester). 18.40: Slovenščina za Slovence (dr. Rudolf Kolarič). 19.00: Napovedi, poročila. 19.30: Nacionalna ura. 19.50: Deset minut zabave. 20.00: Iz opernega sveta (radijski orkester). 21.10: Rondo — V. ura (Brahms, — Dvofak — Rosenstock — Koporc; predavanje: Srečko Koporc; klavirske točke: Herta Seifertova). 22.00: Napovedi, poročila. 22.15: Radijski orkester in Mirko Premelč.

Petek, 10. junija: 12.00: Iz naših krajev (plošče). 12.45: Poročila. 13.00: Napovedi. 13.20: Koncert radijskega orkestra. 14.00: Napovedi. 18.00: Pester koncert radijskega orkestra. 18.40: Kupovanje živil na trgu (Ivanka Velikonjeva). 19.00: Napovedi, poročila. 19.30: Nacionalna ura. 19.50: Izseljenke zanimivosti (Jože Premrov). 20.00: Koncert radijskega orkestra. 20.30: Prenos jugoslovenskega evropskega koncerta iz Beograda. 21.45: Ksilofon in saksofon (plošče). 22.00: Napovedi, poročila. 22.30: Angleške plošče.

Sobota, 11. junija: 12.00: Plošče svirajo kar same, nekaj zate, nekaj zame. 12.45: Poročila. 13.00: Napovedi. 13.20: Plošče svirajo kar same, nekaj zate, nekaj zame. 14.00: Napovedi. 18.00: Za delopust (igral bo radijski orkester). 18.40: Pogovori s poslušalci. 19.00: Napovedi, poročila. 19.30: Nacionalna ura. 19.50: Pregled sporeda. 20.00: Zunanja politika (dr. Alojzij Kuhar). 20.30: Joža Vombergar: SOS (Jaka Smodlaka v konkurzu; vesela zvočna igra; izvajali bodo člani radijske igralske družine pod vodstvom inž. Ivana Pengova). 22.00: Napovedi, poročila. 22.15: Za dober konec (radijski orkester).

Listnica uredništva

Ostrožno. Novela (dopolnilni zakon) k obrtnemu zakonu še ni izšla. Obstoji še same načrt.

Za smeh in kratek čas

V SILI

A: »Slišal sem, da nameravaš vzeti ravnateljstvo hčerko. Kaj ti ne pride na misel, saj je suha kakor bilka!«

B: »Nikar se ne čudi, utopljenec se oprijemlje tudi bilke...«

OSTANEK V GOTOVINI

Pod Napoleonom se je neki vojak tako hrabro boril, da mu je po boju Napoleon dejal: »Zdaj mi pa povej, kaj bi rajši imel, ali tisoč frankov ali pa odlikovanje?«

Vojak je malo pomislil, potem pa je vprašal: »Veličanstvo, koliko pa stane takšno odlikovanje?«

»Kakšnih devetdeset frankov,« je rekel Napoleon.

»Prav,« je menil vojak, »ali veste, kako bo najbolje? Da mi daste odlikovanje in devet sto deset frankov v gotovini.«

ZA JUTRI

Mati: »Zakaj pretepaš sina, saj ni ničesar zagrešil?«

Oče: »To je že res. Toda jutri bo prinesel slabo izpričevalo, jaz pa že nocoj odpotujem.«

PRODAJA

VEČJIH KOLIČIN OKEN,

pleskanih in zasteklenih, vrat z vsem okovjem in pleskanih, izložbenih oken, traverz, parketov, strešne in zidne opeke, raznih peči po zelo nizkih cenah.

Ogleda se na stavbi Bat'ove palače v Ljubljani, gradbeno podjetje Ing. Josip Dždek, Ljubljana, Zibertova ul. 7, I. nadstropje, telefon 22-37.

Mali oglasi

KOSE

garantirane, škropilnice za vinograde, poljsko orodje, železnino, semena in špecerijo kupite po najnižjih cenah pri Josipu Jagodiču, Celje, Gubčeva ulica 2 in Glavni trg 14.

LEŽALNE STOLE,

vrtno pohištvo, vrtno zložljive stole, naslonjače nudi najceneje »Obnova«, Maribor, Jurčičeva 6.

Pomlad!

Leto!

OSTANKI

iz mariborskih tekstilnih tovarn

pristnobarvni, brez napak, noben kos izpod 2 m in sicer:

Paket »Serijski H« z vsebino 16—21 m prima oxfordov, cefirjev, touringov in frenžev za posebno močne moške srajce v najlepših vzorcih.

Paket »Serijski M« z vsebino 16—21 m pralnega blaga za ženske obleke in dečve, kretona in druka za predpasnike, delena, krepa in polsvile za bluže in obleke v izbrano lepi sestavi.

Paket serije H in M pošiljam tudi mešano, torej vsakega pol. Vsak paket poštne prosto za znižano ceno din 130.—

Paket »Serijski Z« z vsebino 3—3.20 m dobrega sukna za moško obleko, damski kostum oziroma plašč in sicer: Z-1 130.—, Z-2 160.—, Z-3 250.— din zadnji dober kamgarn, isti v modri in črni barvi din 275.—. Cela podlaga za moško obleko po kakovosti din 80.—, 100.— in 120.—

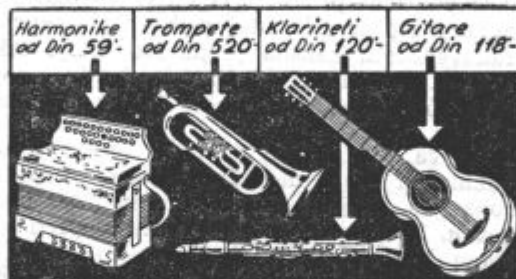
Neprijetno vzamem nazaj in zamenjam. Nešteto priznanj odjemalcev na razpolago, zato pišite še danes na razpošiljalnico »KOS-MOS«, Maribor, Kralja Petra trg. Trgovcem popust!

Solnce je od dneva do dneva močnejše,

zato se zahteva vsak dan več od vaše kože. Mislite pravočasno na nujno potrebno nego kože z NIVEO! — Samo NIVEA vsebuje evcerit. NIVEA krepi kožo in dela tudi vašo kožo odpornejšo proti čedalje močnejšim solničnim žarkom in ji da svež videz.

Brezplačen pouk v igranju!

MEINEL & HEROLD d.z. a.z.
zal. tvornice glasbil **MARIBOR** st. 107
Zahtevajte brezplačen katalog.

KOLESA ZNAMKE »AXO«

v prvovrstni kvaliteti in lepi izdelavi kupite ugodno pri

H. SUTTNER
LJUBLJANA
ALEKSANDROVA 6

Zahtevajte brezplačen cenik!
Ugodni plačilni pogoji.

130 KOLES,

skoraj popolnoma novih, in več starih.

46 ŠIVALNIH STROJEV

Singerjevih, Pfaffovih in drugih, ki tudi vežejo, ter več

OTROŠKIH VOZIČKOV

modernih športnih in globokih po zelo nizkih cenah in ugodnih plačilnih pogojih na prodaj pri »Prometu« v Ljubljani (nasproti križanske cerkve). Tudi ob nedeljah dopoldne na ogled.

XVIII. ljubljanski velesjem

43. razstavna prireditev

4.—13. jun. 1938.

Polovična voznina na železnici. Pri blagajnah železniških postaj kupite rumeno železniško izkaznico za din 2.—

Sejmišče obsega 40.000 m², preko 600 razstavjalcev iz 14 držav.

Posebne razstave: »Cesta« — Francija — Pohištvo — Avtomobili — Tekstil — Ženska domača obrt.

Lepo zabavišče.

10.—12. junija: III. državni trgovski kongres.

Vstopnica daje lastniku pravico do nagrednega žrebanja. Vrednost dobitkov preko din 75.000.—

SAMO Din 98.—

63719 Po ceni in dobra zapestna ura Shock Proof, lepo kromirano ohišje s svetlečimi številkami in kazalec. Din 98.—

63796 Ista z anker kolesjem na kamne tekoča s sekundnim kazalcem. Din 185.—

63710 Ista s prima anker kolesjem na 15 kamnov s sekundnim kazalcem. Din 260.—

Zahtevajte cenik, zastoj in poštne prosto.
H. SUTTNER, Ljubljana 6

Lastna protokolirana tovarna ur v Švic.

2500.— DIN

potrebujete, da zaslužite 1000 dinarjev mesečno doma. Dopise: »Anos«, Maribor, Orožnova 6.

RESNEGA ZNANJA

s Primorko ali Kranjico čiste preteklosti, z opremo in nekaj dote želi inteligentni železničar. Dopise na upravo »Domovine« pod »Gospodinjska«.